

Anneyim Ben

– Meleksultan · 18 Eylül 2015

ANNEYİM BEN
Bir çocuk ağlıyor köşe başında,
Kundağıyla koymuşlar yol kenarına,
Donmaktan kurtaranda bir anne,
Kıyamamış yavrucağa sarmış kollarıyla..
Vermek istememiş kimselere..
Biyolojik anneymiş varsın olsun,
Emek veren bakan anneyi bul.
Ahh yavrum seni nasılda atmışlar,
Vicdan muhasebesi de yapmamışlar..
Yıllar geçerde
içinde anne özlemiyle Yanar içi....
Arar durur annesini pes etmez.

Annem bir zamanlar derdiki;
Kedilerde ana olmasın yavrum,
Ana, baba olunca anlarsınız Evlat neymiş..
Hayatının anlamı,
ciğerinin yarısı
Onsuz nefes alamazsınız..
Çok ta güzel söylerdi rahmetlik.
Ciğerden yavrum diyenim,
Gözüm yaşın silenim,
Her zaman açık kapım
Yüzüme kapandı onsuz..
Nefes alamadım bir zaman...

Benim de annem vardı yavrum,
Nöbeti ben devraldım.
Yaşlansanda sende çocuksun,
Sen benim can damarım,
Kanımdaki alyuvarlarımsın,
canımsın.Sen bende ,
büyüsünde yaşlansanda
Hiç büyümezsin bunu bilesin.

09.05.2015 - Melek DÖNMEZ